

Procenten gaaet ned til 40, og den er rimeligvis allerede nu sunket ned til det Beløb, den havde før Tvangsygekasseinstitutionen blev oprettet. Da jeg nu er ved de Indvendinger, som man i Tydsland har gjort mod Tvangsygekasseloven, saa vil jeg med det Samme komme med nogle enkelte Indvendinger, som man er fremkommen med herhjemme, blandt Andet ogsaa under Forhandlingerne i det andet Thing. Der var ganske vist ogsaa løselig Grundtanken i Lovforslaget paa Bane, men man var fra alle Sider, undtagen maasse fra en enkelt, strax enig om, at Tvangsygekasser kunde der ikke være Tale om, og det kan være meget muligt, at man staar paa samme Standpunkt her i Thinget. Jeg skal fremhæve de Indvendinger, som ere gjorte mod Tvangsygekassessystemet. Man har gjort den Indvending, at det virkede ikke moralst opdragende paa Arbeiderne; men det er heller ikke Meningen med Sygekasser, at de skulle virke moralst opdragende paa Arbeiderne. Meningen er, at de skulle komme Arbeiderne til Hjælp, naar de trænge til det. Der er dernæst gjort den Indvending, og det af en Mand, som har gjort sig meget fortjent af denne Sag, nemlig Direktør Bramsen, som har skrevet en ypperlig Bog om engelske og tydske Arbejdsforhold, hvori han kritiserer de tydske Tvangsygekasser, og han er der kommen med den Indvending, at Tvangsygekasser gravebe en Kløft mellem de forskjellige Samfundsklasser, mellem Nogle, som arbejdede, og Andre, som der arbejdedes for, og saa har han sagt, at der var noget Nedtrykkende i den Bevidsthed, at de, som arbejdede, ikke kunde klare sig selv, men at de skulde understøttes af dem, som de arbejdede for; men denne Kløft i Samfundet er jo da i Virkeligheden Sygekasserne, hverken de frivillige eller Tvangsygekasserne, Skuld i; Kløften i Samfundet har ganske andre Aarsager. Altsaa naar vi skulle tale om Sygekasser, saa kan det ikke nytte, at man begynder at theoretisere om, hvorledes Forholdet kunde være, hvis der ikke var en saadan Kløft. Vi maa altsaa gaa ud fra, at denne Kløft er tilstede, og det, det kommer an paa, er at gribe til saadane Foranstaltninger, at denne Kløft kan blive saa lille som mulig, og det kan selvfølgelig ikke ske anderledes, end at Lovgivningsmagten paa en eller anden Maade tager fra dem, der have, og giver Noget til dem, der Intet have. Den eneste reelle Indvending, som er fremkommen i Tydsland og ogsaa her mod de tydske Tvangsygekasser er den, at Arbeiderne være kun forsikrede, naar de havde Arbejde. Den tydske Sygekasselov er nemlig saaledes,

at Arbejdsgiveren betaler det Halve af Bidraget, og altsaa naar en Mand er arbejdsløs og ikke har nogen Arbejdsgiver, saa kommer han selv til at betale hele Bidraget; men da det selvfølgelig er meget vanskeligt for ham, naar han ikke har nogen Fortjeneste, saa er det praktiske Resultat deraf gjerne det, at en Mand i den Tid, han er arbejdsløs maa udtræde af Sygekassen. Man har sagt, og det er maasse rigtig, at derfor vil den tydske Sygekasselov medføre som sin Konsekvens en Forsikring mod Arbejdsløshed. Det er meget muligt, at det vil blive Resultatet, men det var vel heller ikke saa galt, om der under en eller anden Form kunde komme en Forsikring mod Arbejdsløshed. Disse Klager kan jeg altsaa ikke tillægge nogen overdreven stor Betydning, og jeg kan saa meget mindre gjøre det, som den Mand, jeg nævnedes, Direktør Bramsen, der, som jeg har sagt, har skrevet en fortjenstfuld Bog om Sagen, og som er en principiel Modtander af Tvangsygekassessystemet, og som med stor Sægtundskab har sat sig nøie ind i Forholdene og ivrig kritiseret de tydske Tvangsygekasser, ikke bestomindre siger — jeg skal med den høitærede Formands Tilladelse tillade mig at oplæse en enkelt Udring af hans Bog — angaaende Loven om Tvangsygekasser og om Ulykkesforsikringer Følgende: "Betragte vi den tilstadekomne eller ihje tydske Arbejders økonomiske Stilling efter Reformen, er den betrygget, og acceptere vi denne Betryggelse som det Maal, der skulde tilstræbes henlynsløst uden at se til Høire eller til Venstre, maa Lovgivningen betragtes som vellykket, thi Maalet er naaet". Altsaa vi have her en Mand, som er en Modtander af det tydske Tvangsygekassessystem, som har sat sig nøie ind deri, og som ikke bestomindre, da han skal se paa den Virkning, Loven har haft, maa indrømme, at de tydske Sygekasser have naaet deres Maal, idet den tydske Arbejders økonomiske Stilling er sikret under Sygdom og i Ulykkestilfælde. Der er desuden Grunde, som særlig vilde gjøre det vigtigt, ogsaa for os, forekommer det mig — jeg tror for Resten, at jeg i saa Henseende staar temmelig alene — at være meget betænkelige ved at tage Sygekasseloven i den Form, den nu har. Sagen er den, at den høitærede Indenrigsminister ogsaa har sat sin Sygekasselov i Forbindelse med en Ulykkesforsikringslov, og han har gjort det paa en endnu misligere Maade, end man har gjort det i Tydsland, idet nemlig den høitærede Indenrigsminister har foreslaaet i Ulykkesforsikringsloven, at Ulykkesforsikringen først skal begynde 26 Uger, efter at Ulykkestilfældet har fundet Sted. Altsaa